

M A G Y A R K U R I R.

Indült Bécsből, Kedden, Mártzius' 20-dikán, 1827.

Magyar Ország.

Posonyból Mártz. 16-dikán: — Az ezen hónapnak 4-dikétől 11-dikéig tartott Kerületi Ülésben különös képpen az ugyan e' hónap' 1-ső napján az Adóra nézve kiadatott Felsőleges Dekretum eránt tartattak a' tanátskozsások, melyeknek Resultátuma a' lett, hogy az Ő Szentseges Felsőlege' ezen újabb Atyáskodásának meghálálására készítsenek Megköszönő Felírást, melly is, az e' hónap' 12-dikén tartatott 194-dik Országos Ülésben, Izenet képpen, fontolás alá vétetett 's kevés tanátskozsások után ugyan azon napon egy órakor a' Mágnások' Táblájához egy Deputázió által, melynek Szószollójára, Fő Tisztelendő Kánonok Palugyay Imre úrra, azis rá bízott, hogy egyszermind az Ország' Nádorispányának Ő Cs. Fő Herczegségének az ő valamint ezen ügy minden alkalmatossággal a' Hazá' boldogittatására czélzó törekedéseiert a' Rendeknek szíves köszönetét mutassa-bé; melyre Ő Cs. Fő Herczegsége legkegyesebb kifejezésekkel felelni méltóztatott. Hasonló köszönet intéztetett Ő Cs. Fő Herczegségéhez a' Mágnások' nevében is Kintstármeister Gróf Cziráky Antal Ő Exc. által, melly után ezen Első Táblánál, a' Rendek' Táblájától érkezett izenet felolvastatott 's Diktatúrára adatott.

Következett napon, 13-dikban a' 195-dik ülésben, a' még múlt Novemberben a' Sónak árara nézve készített Izenet tanátskozsás alá vétetettvén; az ezen közben az Első Táblától a' tegnapi Izenetre

adatott Válosz felolvastatott, 's hasonlóképpen Diktatúrára adatott; a' félbe szakasztatott előbbeni tárgy ismét elő vétetett 's elvégeztetett, 's az e' képpen jó rendbe szedetett; Izenet a' Mágnások' Táblájához által küldetett.

A' M. Kurír közlötöte tisztelt Olvasóival a' maga 21 dik számú Ujságában azt az eléggé nem magasztalható Felsőleges Resoluztiót, melyről feljebb is emlékezünk, de akkor tsak kivonásban szolgálhattunk véle. Itt következtetjük most egész Magyar értelmét valóságos kiterjedése szerint a' végre, hogy a' Felsőlegnek, Magyar Ország' jólérvő Attyának nagy lelkű atyáskodását azok is bámulással és hálaadással olvassassák, a' kik talám, mint aszszony-Olvások is, a' Deákot nem olvashatják, hogy e' szerint az egész Magyar Közönség felbuzdulván, imádságával a' Mindenhatóhoz folyamadjék, 's jó Atyáknak a' további atyáskodhatásra hoszszú és egészséges életben való megtartatásáért esedezzek: —

Kegeyelmes Királyi Decretum.

Az Adózási tárgyra nézve az Ország' Rendjei által Jan. 7-dikén 1827-ben költ Felírára való tekintetben:

A' Császári és Apostoli Királyi Felsőlegnek a' mi Legkegeyelmesebb Urunknak nevében, Ő Császári Fő Herczegségének, Fő Tisztelendő 's Tisztelendő Uraknak, etc, legnagyobb kegeyelmességgel tudokra adatik: Hogy az Ő Szentseges Felsőlege' ditső

tekintete elejibe az Ország' Rendjeinek Jan. 7-dikén felküldetett alázatos Felírása, megérkezett legyen, melyben ők az 1826-ban Október 17-dikén kiadott kegyelmes Resolúció eránt, azokat hozván fel, a' miket Nádor Ispány Ó Cs. Fő Herczegsége törvényes közbenjárásának következtetésében az ő nyilatkoztatásából megértettek vala, az Adozás' dolgában további ajánlást tettek; melly tekintetben Ó Szentséges Felsege a' Státusoknak és Rendeknek vissza írni kegyelmesen megparantsolta: Ámbár az általok tétetett Ajánlás a' nagyobb számú és regulázott katonaságnak fizetésére és tartására, melynek az 1715-béli 8-dik Czikkely szerént minden esetben fenn kell állani, 's a' melyre a' Státusok és Rendek által felhozott Törvények, jelesen a' Sigmond Király V-dik Dekretumának Előszavai; úgy az 1459-béli 3-dik; az 1458-béli 2-dik; és az 1492-beli 9-dik Czikkelyek nem alkalmazhatnak, nem elégséges, Ó Szentséges Felsege mindazáltal az adozó nép eránt viseltető különös hajlandósága által indítvány, a' Conventziós pénzhen ajánlatott 4,595,244 forintokat és 38 's $1\frac{1}{2}$ krajtzárokat, mint Adót, az 1825-dik esztendőnek 1-ső Nov.tól a' jövő Országos Gyűlésig, a' melynek három esztendő alatt elmulaszthatatlanul tartatni kell, a' rég-olta szokásban lévő elővigyázásokkal (Cautelákkal) kegyelmssen elfogadja; — Egyéberánt az Adó mennyiségének a' Gyűlésekben való meghatározását tárgyazo Jus, mellyet a' Státusok és Rendek az ő alázatos Felírásokban magoknak fennhagyattatni 's fenntartani igyekeznek, de ezek a' Hazai Törvények szerént különkülön sem a' Státusokat és Rendeket sem ő Szentséges Felségét nem illetvén, hanem az 1715-béli 8-dik és 1790/1-béli Czikkelyeknek világos értelmek szerént Ország Gyűlési tanátskozasokra tartozván; mint hogy már Ó Szentséges Felsege kegyelmesen megengedte egyebek között, hogy az 1790/1-béli 19-dik Czikkelynek

megtartására nézve is új Czikkely tétetődjék-bé a' Törvények' Laistromába; és mint hogy ezen készítettő új Törvénynek következésében a' mult Gyűléseken ugyan ezen 1790/1-béli 19-dik Czikkelynek világos értelmével ellenkezőleg folytatott gyakorlást valamint a' Státusoknak és Rendeknek Felírásaikban a' régolta szokásban lévő Ca ut é l á k n a k elmellőzéssel, egyszersmind az Adó' mennyiségének a' jövő Gyűléseken való meghatározása és magoknak-fenntartása béli hatalmat; úgy a' Királyi kegyelmes Dekretumokban is ezen Fenntartásokra nézve azt meggyengítő célzással, hogy az Adozás' megnagyobbításáról, a' közelebbi Országos Gyűlésen tanátskozas legyen, az egymás eránt való költsönös bizodalomnak kimutatására nézve meg kell szüntetni: ehez képpes Ó Szentséges Felsege azon tiszta és egyenes szívúsége szerént, mellyel nagyon kedves Magyar Nemzetének Constitúzióját szereti és oltalmazza, 's az 1715-beli 8 dik és 1790/1 béli 19-dik Czikkelyek értelméhez állandóul és ingadozás nélkül kötén magát, a' Státusokat és Rendeket atyáskodással meginti, hogy mindenektől a' mik tiszteletet érdemlő ősi Constitúziójóknak nem felelnének-meg minden tekintetben és tellyesen, megszűnvén, az Ó Szentséges Felsege' felséges és egyenes indulattal való törekedéseit fíui kegyességgel és tisztelettel elősegélleni iparkodjanak, hogy így költsönös tanátslásokkal, a' Haza' öröklé tartó Constitúziója a' nemzetnek boldogságára sérelem nélkül és egészségben megtartathasson.

„És ámbár a' Státusok és Rendek által felhozott 1681-béli 12-dik Czikkelyt a' mostani körülállásokra és Adozási hátramaradásokra nézve semmi módon nem lehet alkalmaztatni: Ó Szentséges Felsege mindazonáltal az Adozó nép eránt viseltető szeretete, 's annak sorsa' enyhítésére célzó gondoskodása és szorgalma, 's bol-

dogságának elmozdittatása által indítottán, minden Adózási hátramaradásokat, valamint azokat, mellyek az 1822-dik esztendő megelőző időből valók, úgy azokat is, mellyek az 1822-dik esztendőnek Novembere 1-ső napja után 1825-nek 1-ső Nov. réig származtak, ezennel megszünteknek lenni nyilatkoztatja; azt kívánván mindazáltal Ő Szentséges Felsége, hogy ez a könnyebbülés az Ország' minden Törvényhatóságainak Adózó népeire egyenlő mérték szerint terjesztődjön ki.

„A' mi az Imputációt illeti, kegyelmesen megengedi Ő Szentséges Felsége, hogy az a' felől készülendő Czikkelyben illő módon, tudniillik olly módon, melly a' Királyi Felség' megsérthetetlen Szentségéhez illendő 's a' Státusoknak és Rendeknek Ő Szentséges Felsége eránt való fiai tiszteletjekkel és bizodalmaikkal tellyesen megegyez, említés tétetődjek az Imputáció felől.

„Az Adózó nép ezen jelenlévő igen kegyelmes Resolúciónak ereje szerint az Adónak minden hátramaradásaitól az 1825-dik esztendőnek utolsó napjáig feloldoztatván, Ő Szentséges Felsége a' maga kedves Magyar népének a' Király és Haza eránt mindenkor bizonyított szeretetébe helyhezletti bizodalmat 's legerősebb remenségét és várakozását azeránt, hogy az Ország' minden Törvényhatóságai' serény gondoskodásának 's azon Tisztikarok' tartozó buzgóságának segedelmével, a' kik hivataljoknak hűsége és tartozása szerint az Adónak pontossággal és szorgalmatossággal való összeszedésére köteleztetnek, többé az Adófizetésnek dolgában semmi nehézségek elő nem fognak fordulni.

„Ő Szentséges Felsége pedig a' maga Atyai gondoskodása által megszűnés nélkül azon fog törekedni, hogy a' nemzeti kereskedés és mesterségi szorgalmatoskodás, mint ezt már a' múlt esztendő Októberének 17-dik napján költ kegyelmes K.

Resolúciójában kinyilatkoztatni megparancsolta vala, mind inkább inkább gyarapodjanak; a' közönséges Törvényhatóságoknak ellenben a' lévén kötelessége, hogy hivataljoknak minden módon megfelelni iparkodjanak, 's a' feljebb említett Resolúciónak ereje szerint azon legyenek, hogy a' közönséges hássák igazgatásában, tökéletes rend uralkodjék, 's az azokból tétetődő kiadásokban legnagyobb kímellés tartatódjon fenn, 's az adózó nép egyéb tekintetben is minden elnyomattatásoktól vagy őket nem illető fizetési kéntelenítettésektől megoltalmaztassék. Hasonlóképpen ugyan Ő Szentséges Felsége kegyelmesen gondoskodni fog az eránt is, hogy azok, kik vagy a' közönséges hássákat, illetni fogják; vagy pedig a' köz nép között elkövetett valamit törvényteleniségről meggyőzöttetnek, a' megkárosítottaknak tartozó elégtételen kívül, ennek felette, az igasság' pontos keménysége szerint is úgy büntettessenek, mint azt az ő vétkességeknek tulajdonsága legkisebb hivatali méltóságokra való tekintet nélkül, megkívánia.

„Egyéb eránt Ő Császári Apost. Királyi Felsége a' Státusok és Rendek oránt Császári Királyi kegyelmességével, kegyesen és állandóul marad. Kiadatott Ő Császári Apostoli Királyi Felségétől Bétsben Mártzius' 1-ső napján 1827-ben. Márkus Ignácz m. p.

Görög és Török Tudósítások.

A' Görögök' ügyét szívellő Olvasók az Aeginai Görög közönséges Ujságnak itt következő levelein több olly tárgyakat fognak találni, mellyek ő benne szomorú érzést gerjeszhetnek: — „

„Aegina Febr. 7-kén. Mint sokszor jelentettük, Athéné' Akropolisának ostromoltatása minden érzékeny Görög szívet keserített és rettetett. Mind azok, kik ezen vár' megtartathatásának az egész Görög hazára való bőfolyását, ki-

yülről belőlről megfontolták, csak azon jártatták elméjüket, hogyan lehetne ezen várat az ostrom alól feloldozni, jól tudván, hogy, ha Meszszolonginek elesése által a nemzetre igen sok veszedelem következett, Akropolisnak eleséséből még több fog következni. Ennek csak meggondolása is megrázkodtatja az érzékeny szíveket. Ha tehát minden Görög szívű Polgár ohajtással várta ezen várnak megmentését, hogyan kellett azoknak a Görög Polgár-előjáróknak tünődni, kikre a Haza megtartatásáról való gondoskodás bízattatva van. Igaz az, hogy minelutánna az Országlószelek parantsolatai az eránt, hogy a várnak ostromoltatása előre meggátolassék, bünös módon elmellőztettek, annyival véghetetlenebb akadályokkal van már most annak az ostromi alól való feloldoztathatása össze köttetve, kiváltképpen azért, hogy egyebek között pénz dolgában is nagy a fogyatkozás. De még se vesztette-el mind e-mellett is iparkodási-hatóságát. Julius elején Eleusisben egy erős tábort állított fel a vitéz Karaiskaki fő vezérése alatt. Mitsoda verekedések fordultak itt elé a következő Augustus elején, tudják, a kik Ujságot olvasnak. Ezen tábor hatóságának lehetett továbbá köszönni, hogy Gen. Krisipti néhány száz embereket a várba bevihetett. Az ostrom azoközben félbe nem szakasztathatott, sőt naponként veszedelmesebbé lett. Az örző sereg által látta, hogy idővel ezen várnak is a Meszszolonghi sorsára kell jutni. A napok teltek; a végső veszedelem közelgett; mindent meg kelle próbálni; ez a gondolat okozta azt is, hogy az Országlószelek, Athénhez közelébb, t. i. Aegina szigetere rendelje lakó helyét, a hol nem soká, részint levelekből; részint magától az Akropolisból kiszökött Gen. Makrijannitól megértette, hogy a várban elfogyna a puszkapor, ha az ostrom még sokáig tartana. Ekkor történt, hogy Oberster

Fabvier puszkaport vitt be titkon a várba. De ennek se volt sokáig tartó következése; vakmerő ellenség nem tágitotta az ostromot; ötet sem a Karaiskaki győzedelmek, sem egyéb veszései meg nem rettentettek. Mi vala még hátra? csak egy hatalmas új expeditzió. A lehetelent lehetségessé kelle tenni. Az Országlószelek véghez vivé, hogy 7000 emberekből álló armádát gyűjthete össze, még pedig illy nagy vezérek alatt, mint Vassó, Burbachi, Notara János, Notara Panutzi, és Makrijanni, kiknek tsapatjaikhoz a Fabvier Biztosa Inglesi alatt a Taktikusok, vagy Regulárisok osztálya is oda tsatlatott. —

„Az egész expeditzió két részre osztott-fel; egyik a Vassó, Burbachi, és Notara P. vezéréseik alatt a szárazon indult előre; a másik, a Notara J. és Makrijanni vezérések alatt tengeren tette az expeditziót; ennél voltak a Regulárisok is. Illy fényes és jól elkészült expeditziót még eddig nem tettek volt a Görögök. Idegen országi Philhellének Hellás barátjai) is részesültek benne, mind a seregek felkészítése, mind önn személyeknek feláldozására való elszánása által. Első neveztetést érdemelnek ezek között Oberster Gordon, ki a tengeri expeditziónak kormányozását valóta magára, és a Görög ügynek egy másik nagyon buzgó pártfogója Oberster Heidegger és véle együtt több Bavariai tisztek és altisztek, mind az ő jó barátjai. A tengeri expeditziót segítették három nagy hadihajók is, t. i. a nagy Gőzhajó a Hastings vezérése alatt és két Ipsarai Briggel, egyik a Janitzi Miklós másik a Papa Nikoli Dimitri vezérése alatt. Ezen utolsó egeite volt fel nagy okossággal. Erisónál az első két-emeletű ellenséges hajót. Illy expeditziótól, igasságosan nem várhatánk egyebet, csak nagy és szép tetteket. Mind két-részéről ezen expeditzióknak: kü-

lönkülön fogunk szállani. Addig is forró könyhullatással esdeklünk a' Mindenható-nak a' segedelemért. Ebbe helyheztevéen bizodalunkat, indulunk a' próbatételre, szerentsés kimenetelt várván iparkodásunknak. — „

„A e g i n a Febr. 10-dikén. A' Piraeust (Athéne' kikötőhelyét) a' Görögök' tengeri expeditziója elfoglalá. Ezen expeditzió Febr. 5-dikén nap'lemente után evezett-el. Minden ide tartozó hajók' a' Karteria nevű Gőz-hajónak vezéréől, a' färodhatatlan Hastings úrtól függöttek. Ezen expeditzióhoz tartoztak 520 Regulárisok az Inglisi, és 1100 emberek a' Notara János' vezérlésük alatt. Ide járult még néhány Athénei Kapitányoknak tsapatja, a' melly 550, következésképpen az egész sereg valami 2100 emberekre számlálthatott. Az Ipsarai hajókról is kiszállottak a' többekkel együtt 50 vitéz emberek, a' Mattio Todor' vezérlése alatt az ágyuk mellett való szolgálatra; 's mind ezeknek a' tsapatoknak vezérlőjök, a' Görögök' buzgó barátja, Gordon. —

„Mikor már mindenek jól elrendeltetve voltak, valami 3 óra tájban délután hajóra kezdtek ülni a' seregek, 's mintegy estvéli 10 óratájban szélnek eresztették vitorláikat, elől a' Gőz-hajó, utánna a' többek. Valami 4 óráig tartott evezés után megérkeztek a' most úgy nevezett Basalikötőhelyhez (a' régi Phalereushoz) Itt nap'feljőte előtt négy órával hozzá fogtak a' kiszálláshoz, azon helyen, mellyet a' Szepletnek neveznek, 's azt egy óráig folytatták. A' Castella' halmán álló Török strázsatsoport tüzelt ugyan előlmenő tsapatunkra, hanem egy hadi kiállást tévén seregeink úgy megijedtek a' Török strázsák, hogy hirtelenséggel a' S. S piridon klastromába és a' vámbázba zárkoztak-bé. „Kiszállott seregeink azonnal hozzá fogtak a' sántzok' készítéséhez. Kilentz

ágyukkal megrakatott elő-sántzok teszik a' Piraeus' szélső bástyáját. Itt áll az 50 Ipsariótákkal együtt a' Fabvier egész Taktikus tsapatja.

„A' Gőz-hajó nap'feljőtekor evezett-bé a' Piraeusba, 's azonnal olly hevesen ágyuzott a' klastromra, hogy az egészen össze romolván, oda a' miéinknek nem nagy baj volt berontani. Minden seregeinket eleven buzgóság lelkesíti, minden vezérlőjöknek nagy megelégedésekre. —

„A' mi a' szározon való expeditziót illeti, e' következő módon kezdődött, 's hogyan végződött, szomorkodva által lehet látni ezen Czikkelynek utolsó pár soráiból: „

„Sergeink Febr. 2-dikén estvéli 8 órakor indultak-ki az Eleusisi táborból a' Generális Vassó, a' Vice-Generális Notara Panajoti (ki a' maga testvérevel megbékéllvén, Korinthusból az Eleusisi táborba megérkezett vala), és az Oberster Burbachi vezérlésük alatt. Négy óráig tartott utozás után megérkeztek Chassiahoz, Attikának egy körül-sántzolt falujához. Innét más nap' jó reggel Menidion felé folytatták útjokat, 's ugyanazon reggeli 7 óra-tájban, nem nagy számmal ezen falú felé közelgettek, míg azalatt a' többek lesbé állottak. A' Menidionban álló ellenség, kisdéd tsapatunk' közelítését eszébe vévén, arra tüstent kiütött, 's azt lovasokból és gyalogokból álló nagy erejével üzni kezdette. A' miéink, tettevén, hogy valósággal futnak, oda tsáltak az ellenséget, hol a' többek lesben állottak, 's a' hönét ezek most hirtelen kiütvén, a' térségen mérges verekedés kezdődött. Az ellenség megfutamodván, ismét Menidionban állapodott-meg, 's a' miéink éppen addig üzték őket 's oda is bémenvén, néhány házat elfoglaltak. De nem soká maga Reschid a' Seraskier is megérkezett oda 200 lovasokkal; azonban még most ő se verhettemeg seregeinket, sőt ő

is futásra vette végezetre a' dolgot, a' mi-
cink pedig este felé vissza tértek san-
tzaik közzé, 's már tsak a' Piraeus fe-
lé való jeladást várták; 's ezen várí pil-
lantat végezetre el-érkezett. —

„Hanem a' mozdulás, melyet ton-
„niek kellett, vakmerő bátorság vala, és
„szerentsétlenül ütö-ki; melyre nézve a'
„miéink kéntelenítették ismét vissza ter-
„ni Eleusishoz.“

A' Görögök' ezen nagy expeditziójának
szerentsétlen kiütéséről, a' Görög Közön-
séges ujságban még eddig ezen három
utolsó soroknál többet nem olvastunk; ké-
tség kívül a' többi se fog kimaradni: ám-
bár tsak ezen három sorokban is elég vi-
lágosan kimondatik, hogy az ő nagy ké-
születtel telt próbájok szerentsétle-
nül ütött-ki. Miben állott az ő egész
szerentsétlenségek, ezt kétség kívül még ké-
sőbbre fogjuk a' Görög közönséges Ujság-
ban olvasni. Addig is pedig a' következő-
ket hozhatjuk-fel a' Smyrnat levelekből,
és a' Triesti Observatórból: —

Smyrnából így írtak ezen tárgy-
ról: „A' Görögök múlt Febr. elején két
expeditziót tettek, egyet a' szárazon mást
a' tengeren, a' végre, hogy Athéne Akro-
polisát az ostrom alól feloldozhassák. A'
tengeri expeditzió a' Gordon' fő vezér-
lése alatt Febr. 5-dikén nap-lemente után
vezett el Salamisrol, 's a' Piraeusra (At-
héne kikötőhelyére) még azon éjjel ki-
szállván, a' partokon több Török tanyákat
elfoglalt, a' mellyeket kevés őrzők oltat-
maztak. Egy más Görög sereg, a' melly
2500 emberekből állott, a' Vassó és Bur-
bachich vezérléssek alatt, Eleusishól Athé-
ne felé a' szárazon nyomult előre, hogy ezen
részen vonja-el a' Reschid figyelmit és ere-
jinek egy részét a' Piraeustól: hanem a'
Serásktier Febr. 9-dikén egész erejével vé-
letlenül a' Vassó és Burbachich Osztályokat

támolta-meg, 's őket nagyon megverte,
Burbachich 200 emberekkel együtt el-
fogta, 's ezelnék, véle, 's két Frantziák-
kal 's egy Némettel együtt, sejelhet vétette.
Azután a' Piraeusnak fordult 's ott is visz-
sza nyomta a' Görögöket, 's a' Salami-
ból Febr. 15-dikén indult tudósítások sze-
rent, mellyek a' legújabbak, minden san-
tzaikból kikergette őket. Ezen seregnél volt
Oberster Heidegger is számos Bavariai
tisztokkal.“

A' Triesti Observatórból, a' melly
Mártz 13-dikán indult, tsak azokat a' kör-
nyülállásokat szemeljük-ki és teszszük ide,
mellyek a' fennebb felhordott tudósítások-
ban elé nem fordultak: — „

„Ez az Athéne felé el-nyomult
2500 emberekből álló Görög sereg, 500
embert vesztett. Burbachich 200-zadma-
gával össze vagdaltatott (tehát nem feje
vétetett). A' Pomona nevü Frantzia
Korvette ezen tsatázáskor a' parttól nem
messzre tartózkodván, ennek Kapitánya
egy tsajkát elküldött 's izenni akart Re-
schidnek, hogy kegyelmezzen meg Bur-
bachichnak, de a' paron strázsáló Törökök
ágyu-golyóbsikkal köszöntötték a' tsajkát
's közelíteni se' engedték a' parthoz. Vas-
só fegyverét elhányván, futás által tartot-
ta-meg életét, 's meg se állott Salami-
sig. —

„Már most Athénétől egész Levis-
náig (Eleusisig) Törökök' keziben van a'
föld, 's mint mondják, most ökakarnak a'
Görög táborra ütni. Azt a' klástromot, mel-
lyet a' Görögök Piraeusban elfoglaltak,
még ők bírják, de 100 Törökök által os-
tromoltatnak, kilnek nyílt közösülése van
a' Török táborral. Egy sántot is elfoglal-
va tartanak-még a' Görögök a' kikötőhely-
ben, mellyet kiszállások után magok épi-
tettek. Gordon egy Jóniai Briggel a'
part mellett tartózkodik, hogy a' futó Görö-

gök közzül felvegye a' kiket lehet. Egy Görög, ki mint fogoly a' Török táborban volt, onnét elszökvén azt beszéli, hogy Reschid meghatározva Febr. 15-dikén szándékozott rá utai a' Görögökre; s úgy látszik, hogy ő valósággal is megtette ezen próbát, de mitsoda resulátummal erről még nem tétetett volt közönségesse egyéb, tsak az, hogy azon napon estve nagy ágyúzást s apró puskatüzet hallottak. —

„Beszélik hogy Karaiskaki Omer Basát Distomonál körül vette és az útját ketté vágta, hanem Reschid segítséget küldött a' nevezett Basának megszabadítására.

„Clemencich nevű Austriai Kapitánytegy Görög prédáló hajó megiamodta, megfosztotta, s hajóstól együtt Nápoli-di-Romániába vezette, hol portékáinak egy része elkotyavetyéltetett, hanem Clemencich az Aeginai Országlószékhez folyamodott s megnyerte ettől, hogy elragadoztatott portékáji adattassanak vissza: de kétséges, hogy tellyesítettni fog-e ez az Országlószék parantsolatja, mert ritkán szokott tellyesítettni.“

(Folytatása következik.)

Nagy Britannia.

Parlamentumi dolgok. — Az alsó házban Mártzius 6-dikán, hosszas vetekedések után, mellyek más nap reggeli 5 óráig tartottak, nagyon fontos tárgy szenvedett hajótörést, tudniillik: a' Catholikusoknak Emancipáltatása, vagy, az úgy nevezett uralkodó Anglikána Religiót-tartókkal egyenlő szabadságba s jusokba leendő helyeztetődése.

Mártzius 5-dikén kezdődtek-el az ezen tárgyat illető vetelkedések. A' Jovallatot Bárónet Burdett terjesztette a' Parlamentum' elejibe, és ezen napon éjjeli egy óráig tanátskoztak felette a' nemzet' képviselői, valamint szintén a' követke-

zett egész éjjelis, mint mondók, más nap reggeli 5-tig. Hogy így üssön-ki a' dolog, annyival kevesebbé lehetett gondolni, hogy a' közelebb elosztott Parlamentum' üléseiben szerentsésen által ment volt, s nevezetesen azért is, hogy Minister Canning, valamint akkor úgy most is hosszú és gyökeres beszéddel fogta pártját a' Catholikusok' ügyének.

A' Pairek' házábol is sokan jelen voltak ezen ülésben, kiknek számokra különös ülő helyek valának ezen alkalmatosságra elkészítette. Ott voltak név szerént, Lord Limmerik, Ellenborough, King, Landsdown, és sok mások.

A' Jovallat tsak 4 voksokból álló többséggel vettetett vissza, mint hogy ellene 276-tan, mellette pedig 272-ten voksoltak.

Remenség van mindazáltal, hogy ezen tárgy a' Parlamentumnak mostani üléseiben még egyszer elő fog fordulni, mint hogy Fitzgerald már jelentést tett, hogy Május 1-ső napján egy Jovallatot fog a' parlamentum' elejibe terjeszteni annak ajánlásával, hogy sürgettség az Országlószéknél azon ígéreteknek bétöltetése, mellyeket Pitt és Lord Cornwallis akkor tettek, midőn Irlandia Angliával össze tsatóltatott.

Portugallia.

A' Parisi Csillagban illy tudósítások találtatnak, Lisbonából Febr. 24-dik napjáról: — „

„Itt az a' hir szárnyal, hogy Generális Clinton, az Anglus sergek' fő vezére, egy közelebb kiadott proklamátzióban azt mondja, hogy ő mostanában el fogja kezdeni a' maga hadi munkálódásait, és mind azok ellen használni fogja a' maga fegyverhatóságát, kik a' Pedro Király törvényes Királyi Meltóságát megesmérni nem akarják. —

„Tra-los-Montes tartományát még tép-
desi az egyenetlenkedés és meghasonlás
mérge, melynek élesztő tűzhelye itt Lis-
bonában van megalaposítatva, hanem
egyéb eránt az Országnak semmi más ré-
szeiben nem jelenti többé magát a' nép-
nek nyughatatlankodása.

„A' Stubbs és Angéja Generáli-
sok által az ellenségtől elvétellett levelekre
nézve a' Követek kamarájától a' Ministe-
rekhez intéztetett kívánságra olly válószít
küldött a' Belső Minister ezen kamarához,
hogy ő nem vette ezen írásokat. Pedig
ezen írások már régen itt vagynak, hanem
mint hogy ezek által több elékelő személyek
belé kevertetnének a' motsokba, erre néz-
ve ezen írások nem fognak világot látni.

Későbbre azonközben t. i. Febr. 17-
dikén, tsakugyan elküldötte a' Minister az
Insurgensektől elvétellett írásokat a' Köve-
tek kamarájához, olly izenet mellett, hogy
az ő kezében semmi egyéb írások nem ta-
láltnak. Hanem ezekre azt mondta Ma-
gelhaes nevű Deputátus, hogy ezek nem
a' Generális Montalegre bagázsiái között
találutott levelezések; a' kamara pedig ép-
pen ezeknek hozzá küldtetését kívánja.
Többek találtattak a' kamara tagjai között,
hik azt jegyzették-meg, hogy mivel ezen
leveleknek kihirdetése az Országlószék-
re nézve ártalmas lehetne, tehát jobb le-
szen ezeket egészen elhalgatni. Sarman-
tő ellenben így kiáltott-fel hangosan: —
„A' bünösöket, ámbár elkerülték is az ér-
demlett büntetést, magokat meg kell a'
közönséggel ezmértetni, neveiket által kell
a' közönség' átkának adni. — Carval-
hó illy megjegyzést tett: — „A' Követek
nem tsupa Törvényhozók. Az is az ök' kö-
telessége, hogy a' Constitúziót fenntartas-
sák: ezen czélt pedig el nem lehet érni,

ha a' Követek meggátoltatnak abba', hogy
az Országlószéktől megkérdehessék: kik lé-
gyenek azok az ellenségek, hik a' Szabad-
ság' Ok-levelét, a' Constitúziót semmivé
tenni iparkodtak. — Claudinó nevű
tag három részekre osztotta-fel az ellensé-
geket, tudni illik: olyanokra, kik nyilván-
ságosoknak nevezetethetnek; másodsor, a'
hik már kezeit a' Ilaza' meggyilkolására
felemelték; s végre, kik a' gyilkoló kést
még köpönyegeik alatt eldugva tartják.

„Végezetré forma szerént meghatároz-
ta a' kamara, hogy annak módja szerént
kikéresse a' szóban forgó levelezéseket az
Országlószéktől.

B é c s.

Mai napon, Kedden, délelőtt, azon
papiros pénzből, melyet a' Nemzeti Bán-
kó Igazgatása eddig béváltott, 10 millió
forintok, a' Glaszín lévő elégető házban,
szokott módon a' közönség' láttára eléget-
tettek.

*A' pénzfolyamat Mártzius' 19-dikén;
közép áll:*

A' Státus' 5 p. Centes Obligázióji	89 5/16
Az 1820-béli-sorsosok,	136 1/4
Az 1821-béli hasonlók,	120 1/4
Béts városa 2 1/2 p. Centes Bankó Obligá- zióji, 45 1/8 forint. keltek, mind Cben	
A' Bankó Aktziák keltek 1065 1/10 forinton.	
Conv. Pénzben.	

Igazítás. — A' közelébb költ M.
Kurirnak utolsó lapján az első hasáb' vé-
gén, a' Fries helyett Ries olvastassék.